

Література:

1. Зимняя И.А. Лингвopsиxология речевоy деятельности / И.А. Зимняя.–М.: Модэк, 2001. – С.432.
2. Леонтьев А.А. Основы психолингвистики / А.А. Леонтьев.–М.: Смысл, 1997. – С.287.
3. Леонтьев А.А. Психологияч общения / А.А. Леонтьев.–М.: Смысл, 1997. – С.368.

РЕАЛІЗАЦІЯ ІНТЕГРАТИВНОГО ПІДХОДУ В НАВЧАННІ ПЕРЕКЛАДУ НАУКОВО-ТЕХНІЧНИХ ТЕКСТІВ

Я.В. Бялківська

викладач,

Національний технічний університет України "КПІ"

Сучасність ставить нові вимоги перед системою вищої освіти, особливо стосовно інтенсифікації процесу навчання. Відтак методика навчання займається пошуком найбільш ефективних шляхів цієї інтенсифікації, що на сьогоднішньому етапі має всі можливості реалізуватися саме через інтегроване навчання. Зростання інтересу до інтеграції знань в межах навчальних закладів пов'язане передусім з інтегративними процесами у суспільстві, об'єднанням спеціальностей різної галузевої приналежності, великою кількістю досліджень на стику наук. Звідси постає необхідність проведення педагогічних досліджень, пов'язаних із запровадженням інтегративного підходу до навчального процесу.

Існують різні інтерпретації педагогічної інтеграції. Так, І.О. Зимня під інтегративним підходом розуміє переорієнтацію напрямів педагогічних вимірів на міждисциплінарність та поліпрофесіональність. При цьому інтеграція розглядається не як сума частин і їх механічне поєднання, а як їх органічне взаємопроникнення, яке дає якісно новий результат, нове системне і цілісне утворення [2, с.17]. У свою чергу, В.С. Безрукова серед напрямів педагогічної

інтеграції називає ліквідацію багатопредметності та дублювання у навчанні [1, с. 47].

І.О. Зимня та В.С. Безрукова представляють досить різні погляди на проблему реалізації інтегративного підходу у системі освіти та перебудови освітнього простору відповідно до основних принципів інтегративності. Погоджуючись із І.О. Зимньою, ми вважаємо, що більш доцільно інтерпретувати інтегративність як реалізацію міжпредметних зв'язків, а не усунення поліпредметності та ліквідацію дублювання у навчальному плані. Різнобічне вивчення об'єкту в межах різних дисциплін надає можливість усвідомити комплексну природу досліджуваного об'єкта і подолати вузькість сприйняття навколишнього світу, що дозволяє сформувати системне мислення.

З особливою актуальністю проблема інтегрованого навчання постає перед дидактикою галузевого, зокрема науково-технічного перекладу, оскільки останній передбачає володіння не тільки різнобічними лінгвістичними, але і предметними знаннями, що стосуються тих галузей, для яких він виконується.

На нашу думку, інтегративність навчання науково-технічного перекладу повинна реалізовуватися передусім через інтеграцію його змісту та результатів, які можна представити у вигляді інтегрованої бази знань, інтегрованих навичок та умінь. Останнє відповідно дозволяє забезпечити комплексність підходу до формування професійної перекладацької компетентності. Цілком зрозуміло, що інтегративний підхід є досить трудомістким і потребує значних зусиль як з боку викладача, так і з боку тих, хто навчається. Проте він є цілком виправданим з точки зору підвищення рівня підготовки випускників перекладацьких факультетів.

Окрім цього, слід зауважити, що поєднання баз знань із теоретичних та практичних дисциплін, наприклад, у межах курсу практика перекладу (на матеріалі будь-якої галузі) дозволить, окрім очевидних переваг, підвищити мотиваційний рівень студентів на старших курсах навчання через усвідомлення ними значущості тих дисциплін, що вивчалися. На необхідність підвищення мотивації вказують дослідження, згідно з якими рівень задоволеності

навчанням в університеті до кінця навчання різко знижується [3, с. 280]. Однією з причин, є втрата довіри до системи навчання, а за свідченням деяких студентів, ще і небажання вивчати теоретичні дисципліни для підвищення рівня практичної діяльності. Зважаючи на це, демонстрація міждисциплінарних зв'язків під час навчання, дозволяє підвищити рейтинг дисциплін, що викладаються, особливо тих, що, на перший погляд, пов'язані з практичною перекладацькою діяльністю лише опосередковано.

Хоча інтегративний підхід є бажаним при структуруванні та тематичному наповненні всіх навчальних дисциплін, його реалізацію в системі навчання перекладу науково-технічних текстів найбільш доцільно здійснювати передусім в межах вивчення практичних професійно-орієнтованих дисциплін. Хоча обсяг аудиторного часу, призначеного для вивчення відповідних кредитних модулів може накладати серйозні обмеження на ступінь міждисциплінарності та інтегрованості практики перекладу, проте система вправ і завдань, що використовуються в рамках курсу повинна включати не тільки переклад тексту з однієї мови на іншу, але і елементи лінгвостилістичного і прагматичного аналізу, виконання наукової та стилістичної редакції, здійснення елементарної коректури, використання базового програмного забезпечення для перекладачів, такого як конвертери текстових форматів, конкордансери, програми для підрахунку обсягів тексту, програми для роботи з паралельними текстами.

Підсумовуючи, зауважимо, що, незважаючи на актуальність, багато проблем інтегрованої освіти перекладачів науково-технічних текстів на сьогодні залишаються невирішеними. Це зумовлює перспективи подальших досліджень, а саме: створення систем вправ і завдань, які б дозволили реалізувати всі основні засади педагогічної інтеграції, розробка та впровадження інтегративних освітньо-кваліфікаційних характеристик та освітньо-професійних програм підготовки за спеціальністю «Переклад» в межах ВНЗ, а також розв'язання питання оцінки інтегрованих знань, умінь та навичок як окремо, так і в якості комплексного утворення – інтегрованої професійної компетентності перекладача науково-технічних текстів.

Література:

1. Безрукова В.С. Интеграционные процессы в педагогической теории и практике / В.С. Безрукова – Екатеринбург: гос. инж.-проект. ин-т, 1994. – 152 с.
2. Зимняя И. А. Интегративный подход к оценке единой социально-профессиональной компетентности выпускников вузов / И. А. Зимняя, Е.В. Земцова // Высшее образование сегодня. – 2008. – №5. – С. 14-19.
3. Педагогика и психология высшей школы / под. ред. И.В. Самыгина. Серия «Учебники, учебные пособия». Ростов-на-Дону: «Феникс», 1998. - 544 с.

СПЕЦИФІКА НАВЧАННЯ ГОВОРІННЯ СТУДЕНТІВ МАГІСТРАТУРИ ТЕХНІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ

О.В. Ващило

викладач,

Національний технічний університет України «КПІ»

На сучасному етапі розвитку економіки, науки, культури виникає потреба налагодження ділових контактів із зарубіжними партнерами. За таких умов на перший план виходить необхідність професійного оволодіння іноземними мовами.

Відповідно до Програми з англійської мови для професійного спілкування [2, с. 2], випускник магістратури технічних спеціальностей має володіти іноземною мовою на рівні С1-С2. Згідно із Загальноєвропейськими Рекомендаціями з мовної освіти даний рівень передбачає здатність студента:

- розуміти широкий спектр досить складних та об'ємних текстів і розпізнавати імпліцитне значення;
- висловлюватись швидко і спонтанно без помітних утруднень, пов'язаних з пошуком засобів вираження;
- ефективно і гнучко користуватись мовою у суспільному житті, навчанні та з професійними цілями;